

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιη΄ 18 - 27)
26 Νοεμβρίου 2023

Στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι ἕνας νέος μὲ πνευματικὲς ἀναζητήσεις πλησίασε τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἔθεσε στὸν Κύριο τὸ ἐρώτημα πῶς νὰ κερδίσει τὴν αἰώνια ζωὴ. Φαίνεται ὅτι σκεπτόταν κάπως διαφορετικὰ ἀπ' τὸν ἄφρονα πλούσιο τῆς προηγουμένης Κυριακῆς, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει νοοτροπία σημερινοῦ ἀνθρώπου. Ὁ εὐσεβὴς νέος δείχνει νὰ εἶναι παραδοσιακός, μὲ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα, ἡ ἐρώτηση γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ μαρτυρεῖ ὅτι τουλάχιστον πιστεύει ὅτι ὑπάρχει αὐτὴ ἡ αἰώνια ζωὴ.

Ὁ Χριστὸς ἀπάντησε ὅτι χρειάζεται νὰ τηρεῖ τις ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ εὐσεβὴς νέος ἀμέσως διαβεβαίωσε τὸν Κύριο ὅτι ἀπ' τὴν νεανικὴ του ἡλικία ἔχει ἐπιτύχει αὐτὸν τὸν στόχο. Ὁ Χριστὸς ἀναγνώρισε τὴν εἰλικρινεία του καὶ τὴν συνέπειά του στὴν προσπάθειά του νὰ ζήσει σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ στὴν δεύτερη ἐρώτηση τοῦ εὐσεβοῦς νέου, ὁ ὁποῖος ζήτησε ἀπ' τὸν Χριστὸ νὰ τοῦ ὑποδείξει κάποιο δυσκολότερο πνευματικὸ στόχο, ὁ Κύριος ζήτησε ἀπ' αὐτὸν νὰ Τὸν ἀκολουθήσει ὡς μαθητὴς Του, ἀφοῦ προηγουμένως πούλησε τὴν περιουσία του καὶ μοιράσει τὰ χρήματά του στοὺς φτωχοὺς.

Ὁ εὐσεβὴς νέος δυσανεστήθηκε ἀπ' τὴν ἀπαίτηση τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἦταν ἐξαρτημένος ἀπ' τὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Ἡ ἀποχώρησή του ἀπ' τὸν διάλογο μὲ τὸν Χριστὸ ἀποδεικνύει ὅμως καὶ κάτι ἄλλο: ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι τόσο κατηγορηματικὸς στὴν ἀρχικὴ του διαβεβαίωση ὅτι ἀπ' τὴν νεανικὴ του ἡλικία ἔχει κατορθώσει νὰ τηρεῖ τις ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχει τόση αὐτοπεποίθηση σὲ ἕνα τέτοιο θέμα, δηλαδὴ στὴν σχέση πρὸς τὸν Θεό.

Στὰ ἀνθρώπινα πράγματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἰσχύει ἕνας γενικὸς κανόνας, ὅτι δὲν προσδεύουν οἱ ἄνθρωποι ὅταν νομίζουν ὅτι γνωρίζουν τὰ πάντα. Καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ ἡ αὐστηρὴ αὐτοεξέταση δείχνει τὴν πραγματικὴ μας πνευματικὴ κατάσταση, τὴν ὁποία φροντίζουμε ἐπιμελῶς νὰ ἀποκρύπτουμε ἀπ' τὴν συνείδησή μας καὶ ἀπ' τὰ μάτια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Πολλὲς φορές αὐτὸ τὸ αἶσθημα αὐτοδικαιώσεως ἐκδηλώνουμε ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ κατὰ τὴν ἐξομολόγηση, ὅταν ἰσχυριζόμαστε ὅτι δὲν ἔχουμε ἁμαρτίες καὶ ζητοῦμε ἀπ' αὐτὸν τὴν ἀνάγνωση τῆς συγχωρητικῆς εὐχῆς, χωρὶς νὰ ἔχουμε στὴν πραγματικότητα ἐξομολογηθεῖ.

Ὁ εὐσεβὴς νέος ἔπρεπε νὰ εἶναι τουλάχιστον ἐπιφυλακτικὸς στὴν ἀπάντησή του πρὸς τὸν Χριστό. Καὶ πρὶν ἀπ' αὐτό, χρειαζόταν νὰ εἶναι σὲ διαρκὴ πνευματικὴ ἐγρήγορση. Στὸν ἐσωτερικὸ διάλογο μὲ τὴν ψυχὴ του ἔπρεπε νὰ θέτει συνεχῶς τὰ ἐρωτήματα: μήπως ἔχω παραλείψει κάτι ἀπ' τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; μήπως κάτι δὲν ἀρέσει στὸν Θεὸ ἀπ' αὐτὰ ποὺ σχεδιάζω καὶ πράττω στὴν ζωὴ μου; Ἐπρεπε νὰ γνωρίζει ὅτι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουμε δικαίωμα ἐπιλογῆς ποιὲς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ θὰ ἐφαρμόζουμε καὶ ποιὲς ὄχι. Ἐπρεπε νὰ γνωρίζει ὅτι δὲν ἔχει σημασία πῶς ἐμεῖς κρίνουμε τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ τὸ πῶς μᾶς βλέπει ὁ Θεός. Ἐπρεπε νὰ γνωρίζει ὅτι εἶναι «ἐπικατάρατος» ἐκεῖνος ποὺ μὲ ἀμέλεια ἐκτελεῖ τὰ ὁποιαδήποτε καθήκοντά του πρὸς τὸν Θεό.

Ὁ εὐσεβὴς νέος εἶχε σὲ μεγάλο βαθμὸ λαθεμένη τοποθέτηση στὸ θέμα τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό. Καὶ τὸ κεντρικὸ λάθος του ἦταν ὅτι ἔβλεπε τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὡς ἓνα νομικὸ καθῆκον, ὡς κάτι ἀνάλογο μὲ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν ἀπέναντι στοὺς κρατικὸς νόμους. Μέσα στὶς ἐντολὲς ὅμως κρύβεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ὄξυγόνο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Αὐτὴν ἐπιζητοῦμε καὶ μὲ αὐτὴν θὰ προχωρήσουμε ἀπ' τὴν μία κορυφὴ στὴν ἄλλη, σὲ μία ἀνοδικὴ πορεία χωρὶς τέλος.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειρος, οἱ ἐντολὲς Του εἶναι ὅπωςδήποτε τέλειες, ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε ἄνθρωποι σχετικοί. Ἄλλωστε ζοῦμε καὶ σὲ ἓνα συγκεκριμένο πλαίσιο. Ἡ γενικὴ πρόσκληση πρὸς ὅλους γιὰ τὴν ἀγιότητα εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα ἀπὸ διαφορετικοὺς τρόπους γιὰ τὸν καθένα, ἀναλόγως πρὸς τὴν εἰδικὴ κλήση του.

Οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ δρόμος καὶ ὄχι ὁ προορισμός, εἶναι τὸ μέσον καὶ ὄχι ὁ σκοπός. Σκοπὸς τους εἶναι νὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὸν Θεὸ καὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ παραμείνουμε στὸν σωστὸ δρόμο μὲ ἀσφάλεια, ὅπως καὶ στὸ ὀδικὸ δίκτυο πρέπει νὰ ὑπάρχουν οἱ κατάλληλες πινακίδες καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα προστατευτικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ὀδηγῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ γίνεται μὲ ταπεινὸ φρόνημα. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶπε σὲ ἄλλη περίπτωσι ὅτι «κι ἂν ἀκόμη ἔχουμε ἐφαρμόσει μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια ὅλες τὶς ἐντολὲς, καὶ πάλι εἴμαστε «δούλοι ἀχρεῖοι». Καὶ δὲν χρειάζεται νὰ νομίζουμε ὅτι ἔχουμε ἐπιτύχει κάτι σπουδαῖο, ὅταν ἀπλῶς ἔχουμε ἐπιτελέσει τὸ αὐτονόητο καθῆκον μας». Ἄν δὲν αἰσθανόμαστε αὐτό, τότε ἡ σχέση μας μὲ τὸν Θεὸ ἐκπίπτει σὲ συναλλαγὴ ἐμπορικῆς χαρακτῆρα.

Ἄν εἴμαστε σὲ ἐπαγρύπνηση, θὰ ἔχουμε μετάνοια. Καὶ ἂν καλλιεργοῦμε τὴν ταπείνωσι, θὰ δεχόμαστε τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὁ ἀγώνας μας νὰ μὴν ἀποβαίνει μάταιος.

[dkpdf-button]